

Alapvető szellem, a kereszténység.

Article URL

www.asztrologia.ro/

Author

Dénes Mária

Published: December 13, 2018, 1:09 pm

Dénes Albert

Természetesen meg kell érteni a kereszt szimbólumát is, de a döntő magának a kereszténységnek a megértése az megvalósítása. A kereszténység a létezés alapvető szelleme. Szellem, mint irány, szellem, mint kivetés, szellem, mint lehetőség, szellem, mint a valóság észlelése, szellem, mint feladat. Milyen egységlógikai vonatkozásai vannak, abban az értelemben, hogy a kereszténység csakis egységlógikai valósághoz vezet. Így a kereszténység egyszersmind a legmagasabb fokú szabadság lehetőségének is megalapozó szelleme.

Ma már nem lehet kereszténységen kívül gondolkozni. Ami ugyanazt jelenti, hogy nem lehet egységlógikán kívül gondolkozni. Mindez azt jelenti, hogy mindenki így is, úgy is gondolkozik? Talán sem. Vagy azt jelenti, hogy a kereszténység kikerülhetetlen követség? Ezt sem jelenti. Szokták mondani, hogy a kereszténység lehetőség. Valahogy így is kell érteni, persze a lehetőség metafizikai fogalmának alaposabb tisztázása mellett.

Azt is tudni kell, hogy a kereszténység nem történelmi produktum. Nem zárja ki a történelmet, de nem szabad csak merőben történelmi korszak-jelleget adni neki, mert komoly azaz komolytalan félreértések keletkeznek. A kereszténység átvilágítja a hagyományt, a történelmet, a racionalitást, a szellemet, nem zárja ki semmit, hanem mindent az értelem átvilágításába helyez, megért, megismer az a megfelelő helyre tesz.

A kereszténységnek az egyik lényegi vonása, amint ez már a kereszt szimbolikájában is látható, miszerint a fontos létezési megnyilatkozás talánlkozik, mármint a vízszintes és a függőleges, egy pontban metszik egymást, jelezve az azt, hogy a bbrül van itt szűz, mint a kötet vonal merőben reprezentációja. A központi keletkezik, centrum, világossá válik, hogy nem csak hogy van valami köze a kötet vonalnak egymáshoz, hanem elszakthatatlanul egymáshoz tartoznak. Maga a kereszt így egy metafizikai szimbolikus alakzat, egy kör, létezési alapkövet. Nem csak annyit mond el, hogy ami fent van, megfelel annak, ami lent van és fordítva, hanem azt is, hogy az egész itt van. A létezés egésze itt van. Amit a hagyomány mond, mármint a metafizikai szellemi hagyomány, az a vertikális mentén mozog, vagyis a világban inkább ezt a kötetmozgást kiveteti, az egységlógika pedig integrálisan hozzá tudja rendelni ehhez azt, ami a vízszintes, horizontális kötetmozgás szerint nyilvánul meg. Ez így egyélt egyben a kereszténység szellemének is nevezhető. A kereszt észlelése az evilágot a metafizikai világgal, az egyetemes létezéssel. De nem így kell észlelni, hogy csupán konexumokhoz hasonlatos észlelést kapcsok rágzatik egyik kötetmozgást a másikhoz, hanem úgy, hogy ebből az észlelést kötetmozgásból

egyetemes egység keletkezik, egy mindent megalapozó lét- és létezés-örtelem. Ráviden Ágy lehet kifejezteni a kereszténységet, a keresztet, az egységlogikát. Most vizsgáljuk meg azt is, hogy a szemelyes életben ennek milyen jelentésmérete van.

Ha a kereszt metafizikai kópletből indulunk ki, akkor azt lehet mondani, hogy az egyes ember, a szemely ennek a kópletnek a segítségével az életet Ássze tudja kapcsolni az egyetemes létezés egyetemességével, az egyetemes erővel. Vagyis az egyes emberből valamilyen, fogalmi szavakkal előg nehezen kárírlható rhatás aritmológiai Átlányegelőltés folytán hármias ember keletkezik, természetesen a szíjok metafizikai örtelemében véve. Nem atomizált egyénként kell hányádnia tovább; ellányegtelenedett hátkáznapi Álete során, hanem a szemely, a kárzÁsság és az egyetemes létezés egyelőtlétezésbe Áopik be. Ezt jelenti a hármias. Trinitárius transzszubstanciáció, Átminúselőltés. A kóplet mindezt a megvalósítás-thatásig kárírlóbe vonja. Mindez valószínűleg, sőt az egyedelőli valószínűleg valószínűleg és Árdekes módon mégcsak egy lehetésméregkét van jelen szíjmunkra.

A kereszténység, mint a létezés egyetemes alapszellemét jelentő létmód nem erőszak. Aki ennek szellemében akar élni, ugyanezt az erőszakmentes magatartást kell felvennie. Ez az a pont, ahol vaskos félreértések keletkeznek. Helyesebben csak az egyik félreértési pont, mert gyakran sok-sok ilyen pont Ásszeadású; sakóppen félre van Ártve az egység kereszténység, ilyen félreértett formában van kárírvetve s egyéltalán nem csoda, ha Ágy nem is szélel-t meg senkit igazán. Az erőszakmentesség nem a jál-rosszul megkonstruált tolerancia fogalmá; bál vezethető le, sem pedig a hagyomány ahimszának nevezett nem-Ártés; bál, akinek elszánt kárívetője esetleg má; sokkal sepereti vagy sepertető a hangyákat félre Átj; bál, nehogy szándéka ellenőre halálosan Ártson szegőny rovaroknak, amint rájuk Áopik. A toleranciát, amely nem mindig, de nagyon gyakran má; sok hályeságónek, gá; tl; stalans; g; nak Ásszeszorított fogakkal való eltérés-ot jelenti, nemrőgiben egy filozófus is fejtegette, egősen kritikusan, egősen leleplezően, és szerintem, egősen jál. Á• is rámtutatott arra, hogy egy erőltetett magatartás-elv; r; srál van szélel és paradox módon sok esetben arra szeretne rá; kárítelezni embereket, hogy má; sok intoleranciáj; val szemben toleránsak legyenek. Abszurdum, logiká; tlans; g. Az erőszakmentesség má; st jelent.

Az erőszakmentesség sokkal egyetemesebb örtelemben Ártendő itt, a kereszténységőnl.

Az erőszakmentesség azt jelenti, hogy a kárzÁsságben nem lehet erőltetni olyan Áletprogramokat, rendszereket és má; sok szíjm; ra kárítelezőnek tartani, amit ÁnkÁnyesen vagy bizonyos izolált Árdekektől fátÁttten talá; ltunk ki. A kereszténység nem stratégia, nem Ázletpolitika, hanem az emberi létezés egyetemes b; zisa. A szemely, a szemelyek legbensőbb szellemi-lelki dimenziáj; ban Árlelődik a kereszténység alapÁllása, magatartása, de nem Ágy, mint egy spontán folyamat. Rá; kell Ábredni erre a lehetésmégre, amely tulajdonkóppen az egyedelőli reÁlis lehetésméreg és erőfeszítés-eket kell hozni, hogy az egyetemességnek arra a fok; ra emelkedjőnk, amit a kereszténység jelent.

A kereszténység nincs ellentétben sem a metafizikai szellemi hagyományokkal, sem a tÁrtÁnetisÁggel. Sőt, nagyon sok a kárzÁsság elem a hagyományokkal, vagyis az Ási szellemi metafizikai hagyományal. Ami az Áberséget, az egyetemes morá; lt, az isteni mivoltunkat illeti, tÁkÁletesen megegyezik a hagyomány legtisztá; bb tudás; val. A kereszténység azonban meghaladja univerzalitás; ban a hagyományt. Ebbe most nem megyek bele, nem e tanulmány cÁlja, hogy alÁ; t; masszam ezt az Áll-tÁ; st. Ráviden csak annyit, hogy a hagyomány aritmológia; ja és a kereszténység aritmológia; ja eltér, ez pedig jelzi a kétő kárzÁtti lányegi károltÁnbséget és azt is tudjuk, hogy az egységlogika, amely a kereszténységnek felel meg, integrá; lja a hagyomány aritmológia; j; t, lÁ; t; smá; dj; t, gondolkodás; t. Amennyibe integrá; lta, má; rpedig Ágy van, akkor ebből egy örtelemően kárívetkezik, hogy magasabb szí-nvonalon van. Csak az tud

szolgálatában álló hiteles, igaz tudásnak.